

Hem>Domstolsförfaranden>Videokonferenser>Handbok

Handbok

Denna handledning omfattar användningen av videokonferensutrustning vid gränsöverskridande domstolsförhandlingar i Europeiska unionen. De organisatoriska, tekniska och rättsliga aspekterna av användningen av videokonferens teknik diskuteras. Dessutom analyseras användningen av utrustning i rättssalar och vittnesrum samt användningen av bärbar utrustning. Handledningen avser fall då videokonferenser används för någon del av rättsliga förfaranden, särskilt bevisupptagning från avlägsna platser i andra EU-medlemsstater.

Handledning för videokonferenser vid gränsöverskridande förfaranden (PDF)

INNEHÅLL

1. GRÄNSÖVERSKRIDANDE VIDEOKONFERENSER INOM EU

1.1. Tillämpningsområde och bakgrund

1.2. Översikt över den rättsliga ramen i Europeiska unionens lagstiftning

2. PRAKTISKA ÖVERVÄGANDEN I SAMBAND MED VIDEOKONFERENSER

2.1. Inledande åtgärder

2.2. Framställningen

2.3. Nödvändiga förberedelser

2.4. Tolkning

2.5. Förhöret

2.6. Förhørsprotokoll

3. TEKNISKA ASPEKTER

3.1. Bakgrund för tekniska krav

3.2. Allmänna arrangemang och kvalitetsprinciper

3.2.1. Videokonferensutrustning - Bild

3.2.2. Videokonferensutrustning - Ljud

3.3. Hantering av videokonferensutrustningen

3.3.1. Inspelning och användning av handlingar

3.3.2. Flerpunktsförbindelser och bryggor

BILAGOR

4. Bilaga I – Kompletterande förklaringar av den rättsliga ramen för användning av videokonferenser i gränsöverskridande mål

4.1. Den rättsliga ramen i brottmål

4.2. Den rättsliga ramen på privaträttens område

5. Bilaga II – Tekniska standarder

6. Bilaga III – VIKTIGA ÅTGÄRDER VID ANVÄNDNINGEN AV VIDEOKONFERENSER I GRÄNSÖVERSKRIDANDE FÖRHANDLINGAR

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

GRÄNSÖVERSKRIDANDE VIDEOKONFERENSER INOM EU

1.1. Tillämpningsområde och bakgrund

1. Denna handledning omfattar användningen av videokonferensutrustning vid gränsöverskridande domstolsförhandlingar i Europeiska unionen. De organisatoriska, tekniska och rättsliga aspekterna av användningen av videokonferens teknik diskuteras. Dessutom analyseras användningen av utrustning i rättssalar och vittnesrum samt användningen av bärbar utrustning. Handledningen avser fall då videokonferenser används för någon del av rättsliga förfaranden, särskilt bevisupptagning från avlägsna platser i andra EU-medlemsstater..

2. Handledningen innehåller råd och vägledning för rättstillämpare, domstolstjänstemän och teknisk personal. I handledningen diskuteras de praktiska överväganden i samband med användningen av videokonferensutrustning som är av särskilt intresse för rättstillämpare och domstolspersonal och därefter behandlas de tekniska aspekter som är av särskilt intresse för teknisk personal. Bilagan till handledningen innehåller uppgifter om den rättsliga ramen för gränsöverskridande användning av videokonferenser såväl på det straffrättsliga området som på privaträttens område. De följande bilagorna innehåller huvuddragen i de tekniska standarder som ska beaktas samt en sammanfattning av de viktigaste stegen i förfarandena för användning av videokonferenser vid gränsöverskridande domstolsförhandlingar. Dokumentet syftar till att hjälpa användarna genom att tillhandahålla råd och vägledning. Det ersätter inte detaljerade arbetsinstruktioner eller detaljerade bruksanvisningar.

3. Dokumentet rör huvudsakligen användningen av videokonferenser i samband med rättsliga förfaranden vid brottmålsdomstolar och domstolar på privaträttens område. Många av de tekniska aspekterna av användningen av videokonferenser kan emellertid tillämpas mer allmänt inom det bredare rättsväsendet. Vittnen och experter förhörs inte alltid i domstolar, och det är möjligt att upprätta en videokonferensförbindelse mellan domstolar och andra lokaler, t.ex. konsulära och diplomatiska representationer, fängelser, sjukhus och centrum för asylsökande. I denna mening kan dokumentet ligga till grund för användningen av videokonferenser vid andra förfaranden.

4. I gränsöverskridande civilrättsliga förfaranden finns det vanligen två möjliga situationer där vittnen och experter kan förhöras genom videokonferens: Indirekt bevisupptagning, där domstolen i den anmodade staten genomför förhöret av t.ex. ett vittne (och under vissa förhållanden med deltagande av företrädarna för den ansökande domstolen).

Direkt bevisupptagning, där den ansökande domstolen förhör ett vittne i en annan medlemsstat direkt genom videokonferens.

5. Vid förundersökningar i brottmål kan undersökningsdomaren eller åklagaren besluta att ta upp bevis från ett vittne som utsätts för hot eller ett vittne eller en expert som är bosatt utomlands genom videokonferens eller något annat lämpligt medel för audiovisuell fjärrkommunikation, med vittnets samtycke, om det inte är möjligt eller önskvärt att den senare är personligen närvarande vid rättegången.

6. Expertvittnenas tillgänglighet har identifierats som en orsak till fördröjningar både i civilrättsliga mål (t.ex. medicinska experter och psykologer i vårdnadsmål eller mål om vård av barn) och i brottmål (t.ex. kriminaltekniska experter eller datorexperter). Användningen av videokonferensutrustning

kommer att ge domstolarna större flexibilitet i fråga om när och hur expertvittnen från andra medlemsstater kallas att avlägga vittnesmål. När expertvittnen ska förhöras, är det lämpligt att kontakta vittnet före förhöret, för att kontrollera vilken typ av teknisk utrustning som kan behövas under förhöret.

7. För sårbara vittnen och vittnen som utsatts för hot kan videokonferenser ses som ett medel att minska den stress och det obehag som den störande resan till en utländsk domstol kan orsaka. För avläggande av vittnesmål vid utländska domstolar kan separata rum för vittnesförhör vara mer praktiska än rättssalen.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

GRÄNSÖVERSKRIDANDE VIDEOKONFERENSER INOM EU

1.2. Översikt över den rättsliga ramen i Europeiska unionens lagstiftning

8. Framställningar i brottmål regleras vanligen av nationell lagstiftning och konventionen av den 29 maj 2000 om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (nedan kallad 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp).

9. Framställningar kan också göras i civilmål på grundval av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (nedan kallad 2001 års förordning om bevisupptagning).

10. Standardformulär och information om förfaranden finns också tillgängliga på webbplatserna för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område (i [europeisk rättslig atlas](#)) och det [europeiska rättsliga nätverket för brottmål](#).

11. Ytterligare exempel på hur videokonferenser kan användas i EU-sammanhang ges i rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer. Enligt artikel 9.1 a i direktivet kan sökanden höras genom videokonferens. Enligt artikel 9.1 i förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande anges också en möjlighet till bevisupptagning genom videokonferens om det finns tekniska resurser till det. I direktiv 2008/52/EG av den 21 maj 2008 om vissa aspekter på medling på privaträttens område betonas att direktivet inte på något sätt bör hindra att modern kommunikationsteknik används vid medlingsförfarandet.

12. De flesta av dessa instrument är redan tillämpliga i flertalet EU-medlemsstater (med vissa reservationer från en del medlemsstater, särskilt när det gäller förhör av åtalade personer genom videokonferens).

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

PRAKTISKA ÖVERVÄGANDEN I SAMBAND MED VIDEOKONFERENSER

2.1. Inledande åtgärder

13. Vid gränsöverskridande domstolsförhandlingar är målet att videokonferenserna så vitt möjligt ska följa det förfarande som normalt används vid domstolar för bevisupptagning i en offentlig förhandling. Skillnaderna mellan nationella rättsliga förfaranden och gränsöverskridande förfaranden är ganska små. För anordnandet av ett gränsöverskridande förhör med hjälp av videokonferens krävs att vissa formella åtgärder vidtas.

14. På privaträttens område görs framställningen om bevisupptagning genom videokonferens med hjälp av standardformulär. Dessa formulär finns tillgängliga på webbplatsen för [europeisk rättslig atlas](#) inom det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

15. För framställningar i brottmål finns det ingen skyldighet att använda vissa formulär eller följenoter. Det europeiska rättsliga nätverket för brottmål har utarbetat en följenot för framställningar om bevisupptagning. Med hjälp av följenoten kan de ansökande och de anmodade myndigheterna upprätta direkt kontakt om innehållet i och/eller verkställandet av framställningen om bevisupptagning (se bilaga III).

16. Framställningarna kan sändas med post, kurir, fax (i alla medlemsstater) eller e-post (inte i alla medlemsstater). Vissa uppgifter om de gällande reglerna i medlemsstaterna finns på webbplatserna för de europeiska rättsliga nätverken.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

PRAKTISKA ÖVERVÄGANDEN I SAMBAND MED VIDEOKONFERENSER

2.2. Framställningen

17. Framställningar om användning av videokonferens i samband med ömsesidig rättslig hjälp eller bevisupptagning är olika i civilmål och i brottmål och närmare uppgifter finns i bilaga III.

Formulär finns tillgängliga för både civilmål och brottmål och de sänds av den ansökande domstolen till den anmodade domstolen i ett annat land (för brottmål är det inte obligatoriskt att använda formulär). Formulären innehåller uppgifter som kan användas för att kontakta de berörda parterna och företrädarna samt om domstolen. I vissa fall kan uppgifter också ges om betalning för användning av utrustning och om vilket språk som ska användas under videokonferensen.

18. För civilmål föreskrivs i 2001 års förordning om bevisupptagning följande två möjligheter för användning av videokonferens i samband med gränsöverskridande bevisupptagning:

Enligt artiklarna 10–12 får den ansökande domstolen begära att den anmodade domstolen i en annan medlemsstat gör så att den eller parterna kan vara närvarande eller delta med hjälp av videokonferens vid den anmodade domstolens bevisupptagning. En sådan framställning får endast vägras om den är oförenlig med lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade domstolen är belägen eller om den innebär betydande praktiska svårigheter. I artikel 13 föreskrivs tvångsåtgärder för verkställandet av framställningen. Enligt artikel 14 får vittnet emellertid åberopa rätten att vägra att avlägga vittnesmål i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den ansökande eller den anmodade domstolen är belägen.

Enligt artikel 17 får den ansökande domstolen själv direkt ta upp bevis i en annan medlemsstat, efter samtycke från det centrala organet eller den behöriga myndigheten i denna medlemsstat. Enligt artikel 17.4 ska det centrala organet eller den behöriga myndigheten uppmontra användningen av videokonferenser för detta ändamål. I artikel 17.2 anges att direkt bevisupptagning endast får ske, om den kan genomföras på frivillig grund.

De främsta skillnaderna mellan de båda metoderna är, bortsett från möjligheten att använda tvångsåtgärder, vilken domstol som ansvarar för bevisupptagningen och vilken lagstiftning som är tillämplig.

19. Den ansökande domstolen ska sända framställningen om videokonferens och nödvändig information tillsammans med formulär A eller I från 2001 års förordning om bevisupptagning till den anmodade domstolen.

Svaret på framställningen ska också göras med hjälp av standardformulär. Om en framställning till en domstol i en annan medlemsstat om deltagande med hjälp av videokonferens vägras, ska domstolen använda formulär E. Vid direkt bevisupptagning ska det centrala organet eller den behöriga myndigheten inom 30 dagar underrätta den ansökande domstolen (med hjälp av formulär J) om huruvida framställningen har godtagits eller ej. Om en framställning godtas, får den ansökande domstolen ta upp bevis inom en tidsram som den själv beslutar.

20. I brottmål måste den anmodade medlemsstaten gå med på att förhöret sker genom videokonferens, under förutsättning att användningen av videokonferenser inte strider mot grundläggande principer i dess lagstiftning och att den har tekniska resurser för att genomföra förhöret.

Tvångsåtgärder kan åläggas för verkställandet av en framställning om ömsesidig rättslig hjälp (t.ex. en kallelse med en sanktion om personen inte infinner sig), om det brott som beskrivs i framställningen är straffbart också i den anmodade staten.

21. När den videokonferensutrustning som ska användas inte tillhandahålls av den ansökande domstolen, är det inledningsvis den myndighet som begär videokonferensen som ansvarar för och måste täcka alla kostnader för överföringen, inklusive kostnaderna för att hyra utrustning och teknisk personal som hanterar denna.

Enligt 2001 års förordning om bevisupptagning är den allmänna principen att ersättning för avgifter och kostnader inte får begäras för verkställighet av en framställning om indirekt bevisupptagning. Om den anmodade domstolen begär det, ska dock den ansökande domstolen säkerställa att kostnader för användning av videokonferens ersätts.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

PRAKTISKA ÖVERVÅGANDEN I SAMBAND MED VIDEOKONFERENSER

2.3. Nödvändiga förberedelser

22. När framställningen har godtagits kan de praktiska förberedelserna inledas.

23. Vid en framställning till en domstol i en annan medlemsstat i samband med gränsöverskridande förfaranden på privaträttens område ska den anmodade domstolen underrätta den ansökande domstolen och/eller parterna om datum, tidpunkt och villkor för deltagandet. Samråd i förväg med den ansökande domstolen om datum och tidpunkt för förhöret bör övervägas. Den anmodade domstolen kallar vittnet och vidtar vid behov de nödvändiga tvångsåtgärderna. Framställningen måste verkställas inom nittio dagar efter mottagandet.

24. Vid direkt bevisupptagning ansvarar den ansökande domstolen själv för att anordna förhöret och för att underrätta vittnet om datum, tidpunkt och plats för förhöret samt om att bevisupptagningen sker på frivillig grund.

Det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten bör bistå den ansökande domstolen, eftersom det är dess skyldighet att uppmuntra användningen av videokonferenser. Den ansökande domstolen ska uppfylla de villkor som har fastställts av det centrala organet eller den behöriga myndigheten, som också kan utse en domstol i sin medlemsstat för att se till att villkoren uppfylls.

25. I samband med brottmål tillställer den rättsliga myndigheten i den anmodade medlemsstaten den berörda personen en kallelse i enlighet med sin lagstiftning. Den metod som används för att kräva att personen infinner sig i domstolen regleras av den nationella lagstiftningen.

26. Den ansökande domstolen och det organ i den anmodade medlemsstaten där videokonferensen ska genomföras (vilket kan vara en domstol) måste dessutom boka rättssalarna eller vittnesrummen. Om tolkning kommer att användas för förhöret, ska den ansökande domstolen vid direkt bevisupptagning i civilmål kontakta tolkarna och göra en överenskommelse med dem (rörande arvode, eventuella researrangemang och andra kostnader).

27. Videokonferensutrustningens användbarhet spelar en viktig roll i de praktiska förberedelserna.

Det finns alltid ett behov av kontakter mellan de tekniska experterna i domstolar, fängelser eller andra lokaler för videokonferenser i god tid före genomförandet av videokonferensen, för att se till att videokonferensutrustningen fungerar korrekt (kameror, mikrofoner, skärmar, ISDN-linjer osv.).

Det är lämpligt att testa utrustningen och anslutningarna minst en dag före den faktiska videokonferensen. Dessutom kan det vara praktiskt att numren för ISDN-telefonlinjerna och faxnumren sänds till den tekniska personalen och tjänstemännen vid respektive domstol.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

PRAKTISKA ÖVERVÅGANDEN I SAMBAND MED VIDEOKONFERENSER

2.4. Tolkning

28. För gränsöverskridande videokonferenser kan det behövas en tolk antingen vid den ansökande domstolen eller vid den anmodade domstolen. **Tolken kan antingen arbeta på distans medan huvudparterna befinner sig på samma plats, till exempel i rättssalen (distanstolkning) eller, om en distansdeltagare (t.ex. en tilltalad eller ett vittne) begär en tolk, på samma plats som distansdeltagaren eller på den plats där förhandlingarna huvudsakligen förs (tolkning via videokonferens).**

28 a. Användningen av tolkning under videokonferensen (...) är ett problem för deltagarna i förhöret och för tolken. Vittnet kanske inte har vana att arbeta tillsammans med tolkar och känslan av avstånd kan orsaka problem med tolkningen. Det är till hjälp för tolkarna om domaren samordnar i vilken ordning de berörda parterna ska tala.

29. Bevisupptagning genomförs vanligen med konsekutivtolkning. Vid konsekutivtolkning spelar domaren en central roll för att styra tolkningen och ge instruktioner till vittnet eller tolken under förhöret. **Med tanke på att tolkning via videokonferens är ett komplicerat förfarande i juridiska sammanhang rekommenderas att konsekutivtolkning används när tolken är avskild från de personer som begär tolkning, eftersom den metoden ger större möjligheter till klarlägganden och ingripanden som kan behövas för att säkerställa att tolkningen är precis.**

29 a. Simultantolkning är mer krävande eftersom det då behövs ett särskilt bås för tolken och överföring av tolkningen till lyssarna genom särskild utrustning (sändare, mottagare och hörlurar). **När skriftliga dokument läggs fram under förhöret eller rättegången finns det ofta behov av att göra en muntlig direktöversättning av texten. Om tolken inte befinner sig i rättssalen när dokumentet läggs fram måste dokumentkameror användas under videokonferensen.**

30. När distanstolkare används i en tredje lokal, utanför rättssalen, bör särskild uppmärksamhet ägnas åt förberedelserna och förhandsinformationen om den tekniska utrustningen i denna tredje lokal samt åt tester av anslutningarna mellan lokalerna före det aktuella förhöret. Dessutom bör uppmärksamhet ägnas åt akustiken och ljudkvaliteten i den lokal där distanstolken befinner sig.

30 a. Andra aspekter som man bör ta hänsyn till är planeringen av de lokaler där videokonferens och tolkning används samt placeringen av tolken och övriga deltagare. Visuellt och icke-verbal kommunikation spelar en avgörande roll för att hjälpa en tolk att förstå vad som sägs, fånga meningsnyanser och uttyda potentiella tvetydigheter. Tolken bör därför kunna se ansiktena, ansiktsuttrycken och om möjligt läpprörelserna hos distansdeltagare. Detta får konsekvenser

för deltagarnas placering i förhållande till de kameror som vidarebefordrar videobilden till tolken. Tolken ska kunna se distansdeltagarna framifrån. Att tolken syns på videoskärmen får inte heller leda till att uppmärksamheten koncentreras till tolken. Med andra ord – arrangemanget bör inte skapa en situation där huvudparterna måste vända sig från varandra för att kunna se tolken.

30 b. Man bör också tänka på att säkerställa en tillförlitlig och säker överföring.

31. När tolkar används i samband med videokonferenser måste följande aspekter uppmärksammas:

Säkerställande av högkvalitativ kommunikation och tolkning.

Under tolkningen, effekterna av tekniska faktorer som kontroll över utrustningen (t.ex. kontroll över kamerarörelserna vid videobaserad tolkning). **Detta kan vara särskilt kritiskt vid distanstolkning, där man måste säkerställa att bilden överförs korrekt.**

Kommunikationshantering är av avgörande betydelse. Det bör finnas möjligheter för tolken att agera (före och under ett tolkningsuppdrag) och ställa frågor för att klargöra innehållet.

Ljudkvaliteten är av största vikt, liksom effekterna av en fördröjning i dataöverföringen (cirka 0,5 sekunder) på problem med interaktionen under tolkningen.

32. I fråga om tolkningens kvalitet gäller att kraven på kvalifikationer för domstolstolkar skiljer sig åt mellan de olika medlemsstaterna. Detta bör beaktas vid framställningar om användning av videokonferenser i samband med ömsesidig rättslig hjälp eller bevisupptagning.

32 a. För att bemästra de svårigheter som uppkommer vid tolkning via videokonferens och den negativa bild som rättstillämparna kan ha, skulle följande rekommendationer om hur tolkning via videokonferens kan genomföras och användas kunna vara till nytta.

A. Planering, anskaffning och installation av videokonferensutrustning för rättssalar

Behoven bör fastställas:

särskilda aspekter, t.ex. vem talar med vem, vem behöver se vem, bör kartläggas.

Expertis bör engageras i planeringsstadiet:

det är av största vikt att man vid planeringen inbegriper experter inom tolkning/språk, juridik och teknik för att komma fram till en noggrann placering.

Högkvalitativ teknik bör användas:

Alla inblandade parter bör ha tillgång till ljud och video av hög kvalitet och eventuell extrautrustning för tolkning. En separat dokumentkamera bör användas (för presentation av dokument, bilder och annat material som kan underlätta tolkningen). Lagg märke till att simultantolkning ställer särskilda krav på (högre) ljud- och videokvalitet samt läppsynkronisering, till skillnad från konsekutivtolkning.

Under den första tiden bör man pröva sig fram:

Detta gäller särskilt innan videokonferensutrustning köps in, införs och lanseras i stor skala. Kritiska stadier i kommunikationsprocessen bör identifieras och nödvändiga anpassningar göras.

Det bör vara möjligt att införa ny teknik stegvis:

man bör starta med fall av mindre betydelse, så att man kan utvärdera teknikens effekt på varje stadium och bedöma följderna för nästa stadium.

Tolken bör ges tillgång till en lämplig arbetsmiljö:

t.ex. en ergonomisk och lugn arbetsmiljö där tolken själv kan styra utrustningen.

B. Bättre och smidigare användning av distanstolkning via videokonferens i rättssalar

Kvalificerade deltagare och tolkar bör användas:

man bör använda tolkar med lämplig kvalifikation och juridisk personal som har erfarenhet av att arbeta med tolkar, för att säkerställa en kvalitet som är tillräcklig för att garantera en rättvis rättegång.

Tolkarna och den juridiska personalen bör erbjudas utbildning.

en tidig introduktion innan tekniken lanseras; därefter yrkesinriktad fortbildning (däribland medvetenhet om ett bredare sammanhang, behärskande av teknik, kommunikativ situation och stödtkniker som stresshantering).

Man bör komma överens om förfaranden för riskbedömning:

förfaranden för hur man fattar beslut om huruvida en videolänk kombinerad med tolkning är lämplig bör användas och erfarna tolkar bör rådfrågas.

Riktlinjer/protokoll bör utarbetas:

de bör specificera vem som är ansvarig, t.ex. för bokning, val av tidpunkt, testning, start och kontroll av uppkopplingen; beskriva förfarandet före, under och efter förhandlingarna (Instruktioner till tolken, inledning av förhandlingarna, regler under förhandlingarna, avrapportering) för alla deltagare.

Förbereelser för störningar bör göras:

ett protokoll för kommunikationsstörningar eller tekniska störningar bör utarbetas, eftersom det inte bör vara tolkens sak att åtgärda störningar.

Kodex för bästa praxis:

juridiska instanser, rättstillämpare och tolksammanslutningar bör fortsätta att samarbeta för att förbättra gemensamma kodexar för bästa praxis för videokonferenser och distanstolkning.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

PRAKTISKA ÖVERVÅGANDEN I SAMBAND MED VIDEOKONFERENSER

2.5. Förhöret

33. I de flesta länder ska domaren vara närvarande hos den ansökande myndigheten innan videolänken har upprättats och ska normalt inte lämna den förrän videolänken har kopplats ur. Domaren spelar en central roll när det gäller att leda förhöret.

34. I brottmål genomförs förhöret direkt av eller under ledning av den rättsliga myndigheten i den ansökande medlemsstaten i enlighet med dess egen lagstiftning (2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp).

35. För civilmål fastställs i artikel 12 i 2001 års förordning om bevisupptagning att företrädare för den ansökande domstolen, inklusive ledamöter av den rättsliga personalen, har rätt att närvara när den anmodade domstolen tar upp bevisen, om det är förenligt med lagstiftningen i den ansökande medlemsstaten. Enligt artikel 17 i 2001 års förordning om bevisupptagning (framställningar om direkt bevisupptagning) ska bevisupptagningen verkställas av en domare eller eventuellt av en annan person, som ska utses i enlighet med lagstiftningen i den ansökande medlemsstaten.

36. I civilmål eller brottmål ska vanligen domaren eller en domstolstjänsteman hantera utrustningen. Förhör av vittnen som befinner sig på annan plats bör så nära som möjligt följa det förfarande som tillämpas när ett vittne befinner sig i rättssalen.

37. De berörda personerna bör kunna samråda med varandra utan att tredje parter lyssnar. Det kan förekomma fall när en part önskar samråda med sin advokat (antingen direkt eller via tolk) utan att domaren eller någon annan part lyssnar. Det måste därför göras möjligt för dem att samråda med varandra utan att tredje parter lyssnar. Vanligen kan mikrofonerna stängas av i vittnesrummen, men i rättssalarna är det endast en domstolstjänsteman eller domaren som kan stänga av dem.

38. Om den berörda parten och dennes advokat inte befinner sig på samma plats, bör de kunna föra privata samtal, med hjälp av t.ex. säkra telefonlinjer, mobiltelefoner eller om möjligt separat videokonferensutrustning. Det rekommenderas att utrustningen sätts upp så att den är klart åtskild från andra parter i domstolsförhandlingarna.

39. Ett förfarande som fastställer hur parterna får avbryta varandra och invända mot en fråga bör förklaras i förväg. I vissa situationer bör det om möjligt övervägas att ge parterna en översikt över de professionella parternas roller, eftersom detta kan göra det lättare att hantera oförutsedda avbrott.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

PRAKTISKA ÖVERVÄGANDEN I SAMBAND MED VIDEOKONFERENSER

2.6. Förhörsprotokoll

40. När ett förhör i ett gränsöverskridande brottmål har avslutats, måste den rättsliga myndigheten i den anmodade medlemsstaten upprätta ett protokoll över videokonferensförhøret. Protokollet ska innehålla uppgift om datum och plats för förhøret, den hörda personens identitet, identitet och uppgift för alla övriga personer som deltar i förhøret, eventuella eder som avlagts och de tekniska förhållanden under vilka förhøret ägde rum. Den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten ska översända handlingen till den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten.

I gränsöverskridande förfaranden på privaträttens område ska, vid framställningar enligt artiklarna 1012 i förordningen om bevisupptagning (dvs. framställningar om indirekt bevisupptagning), den anmodade domstolen till den ansökande domstolen på liknande sätt översända de handlingar av vilka det framgår att framställningen kan verkställas och i förekommande fall återsända de handlingar som mottagits från den ansökande domstolen. Handlingarna ska åtföljas av en bekräftelse på verkställighet med hjälp av formulär H i bilagan till 2001 års förordning om bevisupptagning.

42. När den utrustning som ska användas inte tillhandahålls av den ansökande domstolen, är det vid direkt bevisupptagning i förfaranden på privaträttens område den myndighet som begär videokonferensen som ansvarar för alla kostnader för överföringen, inklusive kostnaderna för att hyra utrustning och teknisk personal som hanterar denna. Den allmänna principen för indirekt bevisupptagning är att ersättning för avgifter och kostnader inte får begäras för verkställighet av en framställning. Om den anmodade domstolen begär det, ska dock den ansökande domstolen säkerställa att kostnader för användning av videokonferens ersätts.

43. I brottmål, där 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp är tillämplig, ska den ansökande medlemsstaten ersätta den anmodade medlemsstaten för kostnaderna för att upprätta en videolänk, kostnaderna för driften av videolänken i den anmodade medlemsstaten, arvode till tolkar som har tillhandahållits samt ersättning till vittnen och experter, inklusive för kostnader för resa inom den anmodade medlemsstaten, såvida inte den senare staten avstår från ersättning för en del av eller alla dessa utgifter.

44. I förfaranden på privaträttens område ska på liknande sätt den ansökande domstolen, om den anmodade domstolen begär det, utan dröjsmål säkerställa ersättning för de arvoden som betalats ut till experter och tolkar samt för de kostnader som har uppstått genom användning av videokonferens (tillämpning av artikel 18 i 2001 års förordning om bevisupptagning).

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA ASPEKTER

3.1. Bakgrund för tekniska krav

45. I detta avsnitt i handledningen diskuteras de tekniska aspekterna på videokonferenser och videokonferensutrustning. Detta omfattar placering av kameror, belysning, skärmar och mikrofoner. Den tillhandahållna utrustningen bör väljas och sättas upp så att den så väl som möjligt stöder de olika stegen i domstolsförhandlingen. Bilaga II innehåller detaljerade tekniska standarder för videokonferenser.

Principen om verklighetstroga förhandlingar

46. Målet är att videokonferensen så vitt möjligt ska följa det förfarande som normalt används vid domstolar för bevisupptagning i en offentlig förhandling. För att videokonferensen ska kunna utnyttjas maximalt måste flera skillnader beaktas. Vissa saker som tas för givna vid traditionell bevisupptagning får en annan dimension genom videokonferens, t.ex. att säkerställa att vittnet förstår de praktiska arrangemangen för videokonferensen, vilka parter som deltar i videokonferensen och vilka deras olika roller är. Följande föreslås som en checklista för praktiska överväganden för att främja bästa praxis vid användning av videokonferenser:

Skillnader i fråga om tidszon måste beaktas, när ett vittne utomlands ska utfrågas med hjälp av videokonferens. Hänsyn måste tas till vad som är lämpligt för såväl vittnet som parterna, deras företrädare och domstolen.

Videokonferensutrustningen bör i största möjliga utsträckning sättas upp och användas i rättsalen på ett sätt som stöder användarnas känsla av att delta i en normal domstolsförhandling.

De personer som medverkar i en videokonferens måste vara medvetna om att det, även med de mest avancerade system som för närvarande finns tillgängliga, förekommer smärre förskjutningar mellan mottagandet av bilden och det åtföljande ljudet. Om detta inte beaktas, kommer det att uppstå en tendens att "tala i munnen" på vittnet, vars röst kan fortsätta att höras under bråkdelen av en sekund efter det att han eller hon på skärmen tycks ha slutat tala.

Med nuvarande teknik är bildkvaliteten god, men inte lika bra som en televisionsbild. Bildkvaliteten förbättras, om de som framträder på monitorerna under videokonferensen begränsar sina rörelser till ett minimum.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA ASPEKTER

3.2. Allmänna arrangemang och kvalitetsprinciper

47. Videokonferenssystemet bör sättas upp på ett sådant sätt att de berörda personerna ges en realistisk och klar uppfattning om vad som händer på den andra platsen i utlandet (den plats där den ansökande eller den anmodade myndigheten är belägen).

När det gäller bild- och ljudförbindelsens kvalitet måste tillräcklig hänsyn tas till de berörda personernas intressen. Följaktligen bör videokonferenssystemet hålla hög kvalitet. Endast då utgör förhör genom videokonferens ett rimligt alternativ till förhör med vittnet personligen närvarande.

Närmare bestämt innebär detta att ljud och bild måste vara ordentligt integrerade och återges utan märkbar fördröjning. Vidare bör de berörda personernas yttre framtoning, ansiktsuttryck och gester kunna uppfattas klart.

Videokonferensutrustning

48. För att underlätta användningen av videokonferensutrustning bör alla utrustningskomponenter så vitt möjligt standardiseras med utgångspunkt i samma utrustningstyper och samma konfiguration.

Videokonferensutrustningen bör om möjligt integreras med de arbetsanordningar och den infrastruktur som inrättats i rättssalen.

Videokonferensutrustningen bör i största möjliga utsträckning installeras och användas i rättssalen på ett sådant sätt att den skapar en stämning av normal domstolsförhandling. I de följande avsnitten diskuteras de olika aspekterna av bild, belysning och ljud samt placering och användning av utrustningen (kameror, mikrofoner och skärmar).

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA ASPEKTER

3.2. Videokonferensutrustning - Bild

49. Vid gränsöverskridande videokonferenser förväntas att skärmen ska kunna användas för följande tre olika bildtyper:

En fokuseringsbild, för överföring av bilder på deltagarna i den andra salen.

En översiktsbild, för en överblick över situationen i den andra salen.

En informationsbild, för överföring av handlingar och annan information (detta inkluderar också eventuella skärmar i deltagarnas "arbetsstationer").

50. För att garantera objektivitet bör varje deltagare i största möjliga utsträckning avbildas på samma sätt på skärmen. Ljusstyrkan, upplösningen och bildhastigheten bör överensstämja för varje deltagare. Belysningen bör så vitt möjligt vara sådan att ansiktsuttryck alltid klart kan urskiljas, det inte förekommer några skuggor runt ögonen och det inte finns några reflexer på skärmarna. I möjligaste mån bör ögonkontakt imiteras.

Utrustningens placering

51. Utrustningen bör vara placerad på ett sådant sätt att mål fortfarande kan behandlas utan videokonferens i den berörda rättssalen. Det bör vara möjligt att placera kameror, skärmar, belysning och deltagare på ett sådant sätt att arrangemanget lämpar sig för videoförhör och videoplädning i såväl civilmål som brottmål. Omsorg bör ägnas åt att om möjligt placera kamerorna så att deltagarna inte filmas uppifrån eller underifrån, eftersom detta kan ge en förvriden bild och påverka hur deltagarna uppfattas.

Skärmar

52. Synvinkel och synavstånd bör vara av den arten att alla deltagare kan använda samma skärm på samma sätt. Skärmen ska vara tillräckligt stor för att, när det gäller synvinkeln, garantera att de berörda personerna helst kan återges i samma skala som vad som skulle vara fallet vid ett normalt möte. En minsta upplösning enligt WXGA-standard bör kunna uppnås. En bildhastighet på minst 30 bilder per sekund kan krävas. Ansiktsuttryck bör klart kunna urskiljas och störningar undvikas.

Kameror

53. Kamerorna bör helst vara fasta och de bör ha flera olika i förväg inställda positioner för panorering, lutning och zoomning; en av de möjliga positionerna bör i förväg vara inställd som standardalternativ. Detta gör att den person som hanterar utrustningen snabbt kan ändra bildtyp med minsta möjliga störning av domstolsförhandlingarna. Fokuseringskamerornas vinkelstorlek bör vara tillräcklig för att deltagarnas ansikte, axlar och överkropp ska vara klart synliga. Alla deltagare bör kunna röra sig och vända sig mot andra personer inom en yta av 80 x 80 cm utan att försvinna ur bild.

54. Det kommer normalt att vara tillräckligt med två kameror i rättssalen: en rörlig kamera riktad mot undersökningsdomaren, åklagaren eller advokaten, vittnet eller den misstänkte, beroende på vem som talar (fasta punkter), och en kamera som ger en överblick över rättssalen när så är nödvändigt. I vissa situationer kan översiktsbilden också ges i början av en förhandling genom en panorering av den rörliga kameran.

55. Bärbar utrustning kan inte omfatta flera kameror, så tillhandahållande av översiktsbilder begränsas när sådan utrustning används. Det kan i vissa fall vara nödvändigt att använda ett vittnesrum, vilket kräver att en kamera installeras. Hänsyn måste tas till att ett vittne i ett sådant rum kan behöva samråda med rättstillämpare utom synhåll för kamerorna.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA ASPEKTER

3.2.2. Videokonferensutrustning - Ljud

Yttranden

56. Yttranden måste alltid vara klart begripliga och inga ord bör gå förlorade under videokonferensen.

Ljudet måste fortlöpande hålla hög kvalitet och inga yttre störningar får förekomma. Risken för att talkvaliteten försämrats på grund av kompression av talsignaler bör undvikas. Detta innebär att vissa krav måste uppfyllas beträffande läppsynkronisering (en fördröjning på mindre än 0,15 sekunder) samt eliminering av eko, bakgrundsbuller och efterklang.

Det är särskilt viktigt att hänsyn tas till detta när tolkar medverkar i videokonferensen. Det är önskvärt att domaren eller en domstolstjänsteman kan justera volymen på plats för att kompensera skillnader i talets ljudstyrka.

Mikrofoner

57. Mikrofoner bör placeras på ett sådant sätt att alla talare kan göra sig klart förstärkta, utan att bakgrundsbuller leder till förvrängningar.

Mikrofoner kan vara inbyggda (i bord eller på annat sätt) och bör helst vara skyddade mot avlyssning, vara riktningssensitiva och försedda med en knapp för avstängning av ljudet.

Under förhöret kan det uppstå situationer när domstolspersonalen behöver kunna stänga av mikrofonerna (t.ex. när en part samråder med sin advokat).

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA ASPEKTER

3.3. Hantering av videokonferensutrustningen

Bärbar utrustning

58. Bärbar utrustning (skärm + kamera + högtalare + mikrofon + tillbehör) bör antingen kunna användas i olika kombinationer eller tillsammans med en fast uppsättning utrustning.

Utrustningen bör kunna transporteras på ett enkelt sätt (alltså inte nödvändigtvis på hjul), lätt kunna förflyttas mellan olika lokaler och vara flexibel vid användning. Fler begränsningar av kvaliteten förväntas därför gälla för bärbar utrustning än för fast (t.ex. när det gäller antalet deltagare som samtidigt kan filmas tydligt).

59 Bärbar utrustning är lämplig för vittnesförhör (t.ex. på ett annat lands begäran), när utrustning går sönder, som ett tillfälligt komplement till fast utrustning eller på speciella platser som fängelsesjukhus.

Bärbar utrustning kan emellertid vara något bräcklig och svår att hantera, eftersom den t.ex. kan medföra tidsödande justeringar av kamerapositionerna för att passa nya lokaler (det är svårt att använda i förväg inställda positioner).

Hantering av videokonferensutrustningen

60. Videokonferenssystemet hanteras enklast med hjälp av en pekskärm. Det är fördelaktigt om hanteringen är så användarvänlig (dvs. så enkel) som möjligt och endast består av ett mindre antal styrfunktioner, t.ex. inkoppling och avstängning, upprättande och avslutande av förbindelsen samt in- och utloggning.

61. Under användningen bör den audiovisuella lösningen inte kräva ingripande av operatören. Om problem uppstår, bör operatören kunna ringa en hjälpcentral. Det åligger domaren att besluta om huruvida en videokonferens som utsatts för en sådan störning ska avbrytas.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA ASPEKTER

3.3.1. Inspelning och användning av handlingar

62. I de flesta fall krävs inte andra inspelningar i samband med videokonferenser än de som normalt skulle äga rum vid sådana förhandlingar.

I de fall då framställningen om att få använda videokonferens också innehåller en begäran om att få videokonferensen inspelad är den ansökande myndigheten skyldig att se till att inspelningsutrustning vid behov tillhandahålls den anmodade myndigheten, så att vittnesmålet kan spelas in av den anmodade myndigheten i korrekt format.

Videoinspelningar av domstolsförhandlingar kan omfattas av restriktioner beroende på de berörda medlemsstaterna.

63. Det förväntas att parterna förutser vilka handlingar som kommer att krävas under förhandlingarnas gång och i förväg förser deltagarna med kopior. Parterna bör söka enas om detta.

I regel är det lämpligast att i förväg sammanställa ett häfte med de kopierade handlingarna, vilket den ansökande myndigheten därefter bör översända till den anmodade myndigheten.

Om det är tekniskt möjligt, kan handlingarna presenteras med hjälp av en separat dokumentkamera som ingår i videokonferensutrustningen.

I vissa situationer är det inte tillräckligt med en dokumentkamera för utbyte av handlingar. Med användning av en kamera är det t.ex. inte direkt möjligt för klienten och advokaten att diskutera framlagda handlingar privat. En faxad kopia av handlingen kan därför vara mer lättillgänglig.

65. För utbyte av handlingar kan videokonferensen kompletteras med gemensamma dokumentsamlingar eller dokumentservrar.

Dessa möjligheter används i allt större utsträckning för utbyte av information, men i ett rättsligt sammanhang måste extra omsorg ägnas åt att garantera att sådana samlingar är säkra, lättillgängliga för parterna och endast åtkomliga för de behöriga parter som är kopplade till målet. Sådana samlingar kan vara tillgängliga via datorer både vid den ansökande myndigheten och vid den anmodade myndigheten.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA ASPEKTER

3.3.2. Flerpunktsförbindelser och bryggor

66. Vid gränsöverskridande videokonferenser bör det också vara möjligt att koppla den ansökande myndighetens system till den anmodade myndighetens system.

Vanligen gäller gränsöverskridande videokonferenser upprättandet av en audiovisuell förbindelse mellan två platser (punkt till punkt), den ansökande myndighetens och den anmodade myndighetens lokaler. I vissa fall kan det vara nödvändigt att upprätta en förbindelse mellan mer än två platser samtidigt (flerpunkt). Detta kan t.ex. vara fallet när en tolk står i förbindelse med domstolsförhandlingarna från en tredje plats. Länkar kan upprättas genom en tredjepartsbrygga.

67. Punkt till punkt-förbindelser och flerpunktsförbindelser bör också uppfylla de internationella standarder som gäller för videokonferenser. Dessa standarder har utarbetats av Internationella teleunionen (ITU). En detaljerad förteckning återges i bilaga II till denna handledning.

Den gränsöverskridande förbindelsen mellan videokonferenssystemen bör också skyddas på ett sådant sätt att tredje parter hindras från att på olaglig väg snappa upp inspelningar. Om IP till IP-förbindelser används, måste de medverkande domstolarna komma överens om krypteringsmetoderna.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

DEN RÄTTSLIGA RAMEN I BROTTMÅL

4.1. Den rättsliga ramen i brottmål

68. I brottmål tillhandahålls den rättsliga ramen för gränsöverskridande mål av artikel 10 i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål. Följande bestämmelser är tillämpliga:

Den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet ska vara närvarande vid förhöret, vid behov biträdd av en tolk, och ska också vara ansvarig för att kontrollera både identiteten hos den person som ska höras och för att den anmodade medlemsstatens grundläggande rättsprinciper iaktas. Om den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet anser att den anmodade medlemsstatens grundläggande rättsprinciper åsidosätts under förhöret, ska den omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förhöret fortsätter i enlighet med dessa principer.

Den ansökande och den anmodade medlemsstatens behöriga myndigheter ska vid behov komma överens om åtgärder för att skydda den person som ska höras.

Förhöret ska hållas direkt av eller under överinseende av den ansökande medlemsstatens rättsliga myndighet, i enlighet med den nationella lagstiftningen.

På begäran av den ansökande medlemsstaten eller den person som ska höras, ska den anmodade medlemsstaten se till att den person som ska höras vid behov biträds av en tolk.

Den person som ska höras får åberopa den rätt att inte vittna som han eller hon skulle ha enligt antingen den anmodade eller den ansökande medlemsstatens lagstiftning.

69. I artikel 10 i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp fastställs principen att en framställning om förhör genom videokonferens får lämnas av en medlemsstat när det gäller en person som befinner sig i en annan medlemsstat. De omständigheter under vilka en sådan framställning får göras är att de rättsliga myndigheterna i den ansökande medlemsstaten begär att den berörda personen ska höras som vittne eller expert och att det är olämpligt eller omöjligt för honom eller henne att resa till den staten för förhör. "Olämpligt" kan t.ex. gälla när vittnet är särskilt ungt eller särskilt gammalt eller sjukligt; "omöjligt" kan exempelvis omfatta fall när vittnet skulle utsättas för allvarig fara genom att infinna sig i den ansökande medlemsstaten.

70. Den anmodade medlemsstaten åläggs att medge förhör genom videokonferens, förutsatt att förhöret inte strider mot dess grundläggande rättsprinciper och att staten har tekniska möjligheter att genomföra förhöret. I detta sammanhang innebär hänvisningen till "dess grundläggande rättsprinciper" att en framställning inte får avslås enbart av det skälet att förhör av vittnen och experter genom videokonferens inte föreskrivs i den anmodade medlemsstatens lagstiftning eller att ett eller flera närmare villkor för förhör genom videokonferens inte uppfylls enligt den nationella lagstiftningen.

När relevanta tekniska hjälpmedel saknas, kan den ansökande medlemsstaten, med den anmodade medlemsstatens samtycke, tillhandahålla lämplig utrustning för att göra det möjligt att genomföra förhöret.

71. Framställningar om förhör genom videokonferens ska innehålla information om den myndighet som lämnar framställningen, om möjligt syftet med och skälet till framställningen, den berörda personens identitet och nationalitet och vid behov namn och adress för den person som ska delges. Framställningen ska också innehålla uppgift om skälet till att det inte är önskvärt eller möjligt för vittnet eller experten att vara närvarande personligen samt namnet på den rättsliga myndigheten och de personer som ska hålla förhöret. Denna information anges i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp. Den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet ska kalla den berörda personen att inställa sig enligt de förfaranden som anges i landets lagstiftning.

72. I artikel 10.8 i 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp anges det att den stat där den förhörda personen befinner sig, om personen vid ett förhör genom videokonferens vägrar att vittna eller ger falskt vittnesmål, bör kunna behandla personen på samma sätt som om han eller hon skulle förhöras enligt de nationella förfarandena.

Skälet är att skyldigheten att vittna vid en videokonferens, enligt denna punkt, är en följd av den anmodade medlemsstatens lagstiftning. Syftet med punkten är särskilt att garantera att vittnet underkastas samma följder av sitt beteende som tillämpas vid ett inhemskt mål utan videokonferens, om han eller hon inte fullgör skyldigheten att vittna.

73. Enligt artikel 10.9 utsträcks tillämpningen till förhör genom videokonferens med åtalade personer. Det står varje medlemsstat helt fritt att verkställa framställningar om sådana förhör eller inte. En medlemsstat får göra en allmän förklaring, som innebär att den inte kommer att göra detta. Den åtalade personen bör alltid ge sitt samtycke innan förhöret äger rum.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

DEN RÄTTSLIGA RAMEN PÅ PRIVATRÄTTENS OMRÅDE

4.2 Den rättsliga ramen på privaträttens område

74. Den tillämpliga rättsliga ramen för bevisupptagning genom videokonferens i mål på privaträttens område är förordning (EG) nr 1206/2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Enligt förordningen finns det två möjligheter att ta upp bevis genom videokonferens i gränsöverskridande fall. Dessa är bevisupptagning av den anmodade domstolen enligt artiklarna 10–12 och direkt bevisupptagning enligt artikel 17.

75. Enligt artiklarna 10–12 ska parterna och deras ombud ha rätt att närvara när den anmodade domstolen verkställer bevisupptagningen, om det föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen. Den anmodade domstolen ska fastställa villkoren för parternas och deras ombuds deltagande i enlighet med artikel 10. Den anmodade domstolen ska underrätta dem om när och var förhandlingarna ska äga rum. Enligt artikel 12 får också den anmodade domstolen begära att parterna och deras ombud närvarar eller deltar vid bevisupptagningen, om den möjligheten föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade domstolen är belägen. Om det är förenligt med lagstiftningen i den medlemsstat där den ansökande domstolen är belägen, får företrädare för den ansökande domstolen också välja att närvara när den anmodade domstolen tar upp bevisen. Om det begärs att företrädare för den ansökande domstolen ska delta vid bevisupptagningen, ska den anmodade domstolen fastställa villkoren för deras deltagande i enlighet med artikel 10.

76. För att underlätta parternas eller den ansökande domstolens närvaro eller deltagande får den ansökande domstolen begära att den anmodade domstolen använder kommunikationsteknik, t.ex. videokonferenser, vid bevisupptagningen. Den anmodade domstolen ska tillmötesgå en sådan begäran, såvida detta inte är oförenligt med lagstiftningen i den medlemsstat där den är belägen eller innebär betydande praktiska svårigheter. Om den anmodade domstolen inte tillmötesgår en sådan begäran, ska den underrätta den ansökande domstolen om detta.

Om det inte finns tillgång till tekniska hjälpmedel, ska domstolarna kunna få tillgång till dessa genom ömsesidig överenskommelse.

77. Utom om den ansökande domstolen begär ett särskilt förfarande, ska den anmodade domstolen verkställa framställningen i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den är belägen. Den ska leda förhöret och förhöret ska normalt hållas på den anmodade domstolens officiella språk. Den anmodade domstolen ska också ansvara för att anordna förhöret och kalla vittnet. Om det är nödvändigt ska tvångsåtgärder tillämpas i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade domstolen är belägen. Vittnet får åberopa en rätt att vägra att avlägga vittnesmål enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade eller den ansökande domstolen är belägen.

78. Enligt artikel 17 får domstolen begära att direkt ta upp bevis i en annan medlemsstat och ska översända en framställning till det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten. Direkt bevisupptagning ska ske på frivillig grund utan användning av tvångsåtgärder. Den ansökande domstolen ska informera de personer som ska förhöras om att den direkta bevisupptagningen är frivillig.

Efter det att en framställning inkommit ska det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten underrätta den ansökande domstolen om huruvida framställningen har godtagits och om eventuella villkor som krävs enligt lagstiftningen i den egna medlemsstaten (t.ex. kan en domstol i den anmodade medlemsstaten utses att delta vid bevisupptagningen). Den ansökande domstolen ska verkställa framställningen i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten där den är belägen, men villkor enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning måste uppfyllas. Användningen av videokonferenser uppmuntras i artikel 17, liksom i artikel 10. Det centrala organet eller den behöriga myndigheten får vägra framställningen, om den inte ligger inom tillämpningsområdet för 2001 års förordning om bevisupptagning, om den inte innehåller alla nödvändiga uppgifter eller om direkt bevisupptagning strider mot grundläggande rättsprinciper i den egna medlemsstaten.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

TEKNISKA STANDARDER

5. Bilaga II – Tekniska standarder

79. Video- och audiokommunikationsutrustning för konferenser bör uppfylla lägsta branschstandarder för att underlätta driftskompatibilitet lokalt och globalt. Följande är gemensamma branschstandarder (de flesta har fastställts av Internationella teleunionen (ITU)).

Video

80. H.320- och H.310-standarder för video över ISDN. Dessa standarder inkluderar riktlinjer för videokompression och videoöverföring samt för ljud- och kontrollsignaler. När ett videosystem från en tillverkare är i konferens med ett annat märke, återgår båda videosystemen automatiskt till den gemensamma nämnaren H.320. H.310 är standarden för snabbare ISDN-förbindelser.

81. H.320-standard för video över Internet. H.323-standard ligger till grund för audio-, video- och datakommunikation över nätverk som är baserade på Internetprotokoll. Genom att uppfylla H.323 är multimediaprodukter och tillämpningar av olika ursprung driftskompatibla, så att användarna kan kommunicera problemfritt.

Datakonferens

82. T.120-standard för datakonferens. T.120 är ett datautbytesprotokoll för flerpunktsdatakommunikation i en multimediekonferensmiljö. Den möjliggör whiteboardsamarbete, överföring av filer, grafiska presentationer och delning av tillämpningar.

Bild och ljud

83. H.263 och H.264-standarder. En bildkvalitetsstandard på 30 bilder i sekunden, Common Intermediate Format (CIF) på 336–384 kbit/s (kilobit per sekund). Standarden 30 bilder per sekund garanterar en så gott som professionell bildkvalitet. Exempel på ITU-standarder som uppfyller detta krav är H.263 och H.264.

84. H.239-standard – bild i bild (PIP). Bild i bild eller DuoVideo H.239 gör det möjligt för kodeken att visa minst två bilder på monitorn.

85. Standarder för audiokodning: G.711 (pulsodmodulering (PCM) av röstfrekvenser), G.722 (7 kHz audiokodning inom 64 kbit/s) och G.722.1 (lågkomplexitetskodning på 24 och 32 kbit/s för handsfreefunktion i system med låg ramförlust).

86. Mikrofoner med ekoeliminering med frekvensrespons på 100 till 7 000 Hz, ljudavstängning, på- och avkoppling och full-duplex audio.

87. H.281 – Ett protokoll för kamerakontroll på fjärradressen för videokonferenser med användning av H.224. H.281 är standarden för protokollet för kamerakontroll på lokal- och fjärradressen för ISDN-videokonferenser (H.320), för en eller flera kameror med möjlighet till panorering, lutning och zoomning såväl manuellt som med förinställda val.

Kanaler, bandbredd och bryggor

88. Minst sex kanaler för rumsvideokonferenssystem som använder ISDN eller videosystem som används som enda tillämpning på en persondator eller större system av rumstyp bör ha kapacitet för att använda tre ISDN-linjer. Denna kapacitet är nödvändig för att komma upp i 384 kbit/s vid 30 bilder i sekunden. I allmänhet leder större bandbredd hos anslutningskretsarna och större processorkraft hos kodeken till bättre bildkvalitet, särskilt på stora skärmar.

89. Standarder för kodek: H.261, H.263 och H.264. Kodekens primärfunktion är att koda och avkoda video och audio. Multipel identisk output kan erhållas från enkel-output-systemet genom en anordning som är allmänt känd som "distributionsförstärkare".

90. Standarder för "Bandwidth On Demand Inter-Networking Group" (Bonding) (enbart ISDN och H.320) för inverterade multiplexorer. Inverterade multiplexorer kombinerar individuella 56K- eller 64K-kanaler för att skapa större bandbredd, vilket är lika med bättre bildkvalitet.

91. H.243 – H.320/H.323-standard för överbryggnings teknik. Utrustning för flerpunktsbryggor behandlas inom standard H.243. Flerpunktsbryggan binder samman alla deltagare genom att möjliggöra att ett videokonferenssystem kopplar samman mer än två lokaler.

92. H.460 är en standard som gör att H.323-videokonferenssignaler kan passera brandväggar och nätadressöversättning (NAT). H.460.18 och H.460.19 är standarder som möjliggör för H.323-anordningar att utbyta signaler och medier över gränser som införts genom NAT och brandväggar.

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

VIKTIGA ÅTGÄRDER VID ANVÄNDNINGEN AV VIDEOKONFERENSER I GRÄNSÖVERSKRIDANDE FÖRHANDLINGAR

Åtgärd	Videokonferenser – på privaträttens område	Videokonferenser – brottmål
1. Fram-ställning om bevisupptagning		
1.1 De berörda aktörerna	Domstolen sänder framställningen Framställningar översänds direkt av den domstol där förhandlingarna har inletts (<i>den ansökande domstolen</i>) till den domstol i en annan medlemsstat som tar upp bevis (<i>den anmodade domstolen</i>). Den ansökande domstolen lämnar en framställning om direkt bevisupptagning (enligt artikel 17) till det centrala organet eller den behöriga myndigheten i den anmodade staten.	Domstolen, åklagaren eller någon annan behörig rättslig myndighet sänder framställningen Domstolen (<i>den ansökande domstolen</i>) eller någon annan behörig rättslig myndighet (t.ex. allmän åklagare eller centrum för ömsesidig rättslig hjälp) sänder framställningarna direkt till den behöriga myndigheten i den anmodade staten.
1.2 Framställningens form	Standardformulär i 2001 års förordning om bevisupptagning Framställningen ska göras med hjälp av de standardformulär som bifogas 2001 års förordning om bevisupptagning. Framställningen ska innehålla uppgifter om t.ex. namn och adress för parterna i förhandlingen, målets art och syfte, en beskrivning av den bevisupptagning som ska verkställas osv. De relevanta formulär som ska användas är följande:	Standardformulär (inte obligatoriskt): Framställning om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål Framställningar om förhör genom videokonferens ska, utöver information om den myndighet som lämnar framställningen, innehålla syftet med och skälet till framställningen, om möjligt, den berörda personens identitet och nationalitet samt vid behov namn på den rättsliga myndighet och de personer som ska hålla förhöret. Dessutom ska framställningen innehålla uppgift om skälet till att det inte är önskvärt eller möjligt för

	<p>Formulär A: Framställning om bevisupptagning (enligt artiklarna 10–12).</p> <p>Formulär I: Framställning om direkt bevisupptagning (enligt artikel 17).</p>	<p>vittnet eller experten att vara närvarande personligen samt namn på den rättsliga myndighet och den person ska hålla förhöret.</p>
1.3 Sändande av framställningen	<p>Formulär finns på webbplatsen för europeisk rättslig atlas (det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område)</p> <p>http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/te_documents_sv.htm</p> <p>Framställningar kan sändas med post, kurir, fax (i samtliga medlemsstater) eller e-post (endast i 13 medlemsstater).</p>	
1.4 Svar på en framställning	<p>1. (Indirekt) bevisupptagning av en anmodad domstol:</p> <p>Kvitto: För framställningar som görs enligt artiklarna 10–12 (dvs. framställningar om indirekt bevisupptagning) ska den anmodade domstolen inom sju dagar efter mottagandet av framställningen sända ett kvitto till den ansökande domstolen med hjälp av formulär B i bilagan.</p> <p>Formulär: Svaret görs med hjälp av formulär F i bilagan till förordning (EG) nr 1206/2001. Det ska innehålla meddelande om datum, tidpunkt och plats för verkställandet av bevisupptagningen och villkoren för deltagande.</p> <p>Tid: Den anmodade domstolen ska inom trettio dagar meddela den ansökande domstolen om framställningen inte kan godtas eller om kompletterande information behövs. Meddelandet ska göras med hjälp av formulär C, som bifogas förordningen om bevisupptagning. Om framställningen godtas, ska den verkställas inom 90 dagar efter mottagandet. Vid dröjsmål bör formulär G användas för att meddela den ansökande domstolen. Om en framställning vägras, ska den anmodade domstolen meddela den ansökande domstolen inom 60 dagar efter mottagandet av framställningen.</p> <p>Vägran att använda videokonferens: Den anmodade domstolen ska tillmötesgå en sådan begäran, såvida detta inte är oförenligt med lagstiftningen i den medlemsstat där den anmodade domstolen är belägen eller innebär betydande praktiska svårigheter.</p>	<p>Den domstol som ansvarar för behandlingen av framställningen ska sända ett bevis på mottagandet av framställningen så snart som möjligt. Enligt 2000 års konvention om ömsesidig rättslig hjälp finns det emellertid ingen skyldighet för den anmodade domstolen att sända ett mottagningsbevis.</p> <p>Mottagningsbeviset ska sändas till myndigheten i den ansökande medlemsstaten och det ska innehålla namn, adress och telefon- och faxnummer för domstolen samt om möjligt den domare som ansvarar för behandlingen.</p> <p>Den anmodade medlemsstaten ska verkställa framställningen om rättslig hjälp så snart som möjligt och ska ta största möjliga hänsyn till de rättegångsfrister och andra frister som anges av den ansökande medlemsstaten. Den ansökande medlemsstaten ska ange skälen till dessa frister.</p> <p>Vägran att använda videokonferens: Den anmodade medlemsstaten ska medge förhör genom videokonferens, under förutsättning att denna metod inte strider mot dess grundläggande rättsprinciper och på villkor att tekniska hjälpmedel finns tillgängliga för att genomföra förhöret.</p>
	<p>Artikel 17, framställningar om direkt bevisupptagning:</p> <p>Inom 30 dagar efter det att en framställning inkommit ska det centrala organet eller den behöriga myndigheten, genom att fylla i formulär J, underrätta den ansökande domstolen om huruvida framställningen har godtagits eller ej och om eventuella villkor för bevisupptagningen. Om framställningen godtas får t.ex. det centrala organet eller den behöriga myndigheten utse en domstol i sin medlemsstat att delta vid bevisupptagningen för att säkerställa att denna artikel och de fastställda villkoren tillämpas korrekt.</p>	
1.5 Tillgång till videokonferens-utrustning	<p>Om den ansökande eller anmodade domstolen inte har tillgång till de ovannämnda tekniska hjälpmedlen, ska domstolarna kunna få tillgång till dessa genom ömsesidig överenskommelse.</p>	<p>Om den anmodade medlemsstaten inte har tillgång till de tekniska hjälpmedel som behövs för en videokonferens, får den ansökande medlemsstaten ställa dessa till förfogande efter ömsesidig överenskommelse.</p>
1.6 Praktiska arrangemang före videokonferensen	<p>1. (Indirekt) bevisupptagning av en anmodad domstol:</p>	<p>Domstolen eller någon annan rättslig myndighet i den anmodade medlemsstaten ska kalla den berörda personen att inställa sig i enlighet med landets lagstiftning.</p>

	<p>Den anmodade domstolen: Meddelande till den ansökande domstolen och/eller parterna om datum, tidpunkt och plats för verkställandet av bevisupptagningen och om villkoren för deltagande.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kallelse till vittnet. <p>Den ansökande och den anmodade domstolen:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bokning av rättssal. – Aktivering av videokonferensutrustning (inklusive test av förbindelserna). – Bokning av tolkar och teknisk personal. <p>2. Direkt bevisupptagning:</p> <p>Den ansökande domstolen:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Meddelande till vittnet om datum, tidpunkt och plats för verkställandet av bevisupptagningen. <p>Den ansökande domstolen eller det organ där videokonferensen ska äga rum (med bistånd av det centrala organet eller den behöriga myndigheten):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bokning av rättssal eller lokal för videokonferens. – Aktivering av videokonferensutrustning (inklusive test av förbindelserna). – Bokning av tolkar och teknisk personal. 	<p>Den ansökande och den anmodade domstolen eller det organ där videokonferensen ska äga rum:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bokning av rättssal eller videokonferenslokal. – Aktivering av videokonferensutrustning (inklusive test av förbindelserna). – Bokning av tolkar och teknisk personal.
1.7 Språk och tolkning	<p>1. (Indirekt) bevisupptagning av en anmodad domstol:</p> <p>Språk</p> <p>Den anmodade domstolens språk ska användas.</p> <p>Användning av tolk</p> <p>På begäran av den ansökande domstolen eller den person som ska förhöras ska den anmodade domstolen se till att den person som ska förhöras vid behov biträds av en tolk.</p> <p>2. Direkt bevisupptagning:</p> <p>Språk</p> <p>Med förbehåll för villkor som åläggs av det centrala organet eller den behöriga myndigheten ska den ansökande domstolens språk användas.</p> <p>Användning av tolk</p> <p>Den ansökande domstolen ska se till att den person som ska förhöras vid behov biträds av en tolk.</p>	<p>Språk</p> <p>I framställningen ska den ansökande domstolen meddela den anmodade domstolen vilket språk som ska användas.</p> <p>Den ansökande och den anmodade domstolen får om lämpligt besluta att förhandlingarna helt eller delvis ska ske på ett främmande språk.</p> <p>Användning av tolk</p> <p>På begäran av den ansökande medlemsstaten eller den person som ska förhöras ska den anmodade medlemsstaten se till att den person som ska förhöras vid behov biträds av en tolk.</p>
2.1 Genom-förande av förhöret genom videokonferens	<p>Lagstiftningen i den anmodade staten ska tillämpas</p> <p>Videokonferensen ska genomföras i enlighet med den anmodade statens lagstiftning. Den ansökande domstolen får emellertid begära att framställningen verkställs i enlighet med ett särskilt förfarande som föreskrivs i den egna medlemsstatens lagstiftning. Den anmodade domstolen ska tillmötesgå en sådan begäran, såvida detta förfarande inte är oförenligt med lagstiftningen i denna medlemsstat eller innebär betydande praktiska svårigheter.</p> <p>Vid direkt bevisupptagning av den ansökande domstolen enligt artikel 17 ska framställningen verkställas i enlighet med dess egen lagstiftning.</p>	<p>Lagstiftningen i den ansökande staten ska tillämpas</p> <p>Videokonferensen ska genomföras i enlighet med den ansökande statens lagstiftning. Den anmodade medlemsstaten ska iaktta de formaliteter och förfaranden som uttryckligen anges av den ansökande medlemsstaten, under förutsättning att dessa formaliteter och förfaranden inte strider mot de grundläggande rättsprinciperna i den anmodade medlemsstaten.</p>
	<p>Vägran att vittna</p> <p>Den person som ska förhöras har rätt att vägra att avlägga vittnesmål, om det finns stöd för detta antingen i lagstiftningen i den anmodade staten eller i lagstiftningen i den ansökande staten.</p> <p>Framställningar om direkt bevisupptagning enligt artikel 17 får endast ske, om den kan genomföras på frivillig grund utan att tvångsåtgärder behöver vidtas.</p>	<p>Vägran att vittna</p> <p>Den person som ska förhöras har rätt att vägra att avlägga vittnesmål, om det finns stöd för detta antingen i lagstiftningen i den anmodade staten eller i lagstiftningen i den ansökande staten.</p> <p>Närvaro av den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet</p> <p>Den anmodade medlemsstatens rättsliga myndighet ska vara närvarande vid förhöret, vid behov biträdd av en tolk, och ska också vara ansvarig för att kontrollera både identiteten hos den person som ska höras och för att den anmodade medlemsstatens grundläggande rättsprinciper iakttas.</p>
		Domstolen eller åklagaren i den ansökande staten.

<p>2.2 Vem är ansvarig för förhöret genom videokonferens</p>	<p>1. (Indirekt) bevisupptagning av en anmodad domstol: Den anmodade domstolen (domstolen i den anmodade staten enligt artiklarna 10–12 i 2001 års förordning om bevisupptagning).</p> <p>2. Direkt bevisupptagning: Den ansökande domstolen (domstolen i den ansökande staten enligt artikel 17 i 2001 års förordning om bevisupptagning).</p>	
<p>2.3 Kostnader för video-konferensen</p>	<p>Den ansökande domstolen ska säkerställa ersättning för de arvoden som betalats ut till experter och tolkar samt för de kostnader som har uppstått genom användning av videokonferens. Ersättning för avgifter och kostnader får inte begäras för verkställighet av en framställning om indirekt bevisupptagning. Om den anmodade domstolen begär det, ska dock den ansökande domstolen säkerställa att kostnader för användning av videokonferens ersätts.</p>	<p>Den ansökande domstolen ska säkerställa ersättning för de arvoden som betalats ut till experter och tolkar samt för de kostnader som har uppstått genom användning av videokonferens. Den anmodade domstolen kan avstå från ersättning för en del av eller alla dessa utgifter.</p>
<p>3. Åtgärder efter video-konferensen</p>	<p>1. Vid framställning om indirekt bevisupptagning (dvs. enligt artiklarna 10–12 i förordningen) ska den anmodade domstolen utan dröjsmål till den ansökande domstolen översända de handlingar av vilka det framgår att framställningen kan verkställas och i förekommande fall återsända de handlingar som mottagits från den ansökande domstolen. Handlingarna ska åtföljas av en bekräftelse på verkställighet med hjälp av formulär H i bilagan till 2001 års förordning om bevisupptagning.</p> <p>2. Direkt bevisupptagning: Om inte annat åläggs genom det centrala organets villkor, krävs inga åtgärder efter videokonferensen.</p>	<p>När ett förhör har avslutats, ska den rättsliga myndigheten i den anmodade medlemsstaten upprätta ett protokoll, som ska innehålla uppgift om datum och plats för förhöret, den hörda personens identitet, identitet och uppgift för alla de övriga personer i den anmodade medlemsstaten som deltar i förhöret, eventuella eder som avlagts och de tekniska förhållanden under vilka förhöret ägde rum. Den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten ska översända handlingen till den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten.</p>

Senaste uppdatering: 18/01/2019

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.